

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 14. decembrī*

Augu aizsardzības līdzekļi – Darbīgās vielas diflubenzurona apstiprinājuma pārskatīšanas procedūra – Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pants – EFSA ekspertu novērtējuma secinājumi – Šo secinājumu daļēja publicēšana – Regulas Nr. 1107/2009 63. pants – Lūgums par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz dažām daļām – Komerčiālo interešu aizsardzība – Atteikums piemērot konfidencialitāti – Interese celt prasību

Lieta T-725/15

Arysta LifeScience Netherlands BV, iepriekš *Chemtura Netherlands BV*, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *C. Mereu* un *K. Van Maldegem*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EFSA), ko pārstāv *D. Detken* un *S. Gabbi*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Van der Hout* un *C. Wagner*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *F. Moro* un *P. Ondrůšek*, vēlāk – *P. Ondrůšek* un *G. Koleva*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt EFSA 2015. gada 10. decembra lēmumu par EFSA koleģiālā novērtējuma par darbīgās vielas diflubenzurona apstiprinājuma pārskatīšanu saistībā ar metabolītu PCA dažu daļu publicēšanu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Kanninen* [*H. Kanninen*], tiesneši *L. Kalvo-Sotelo Ibañez-Martins* [*L. Calvo-Sotelo Ibañez-Martín*] un *I. Reine* (referente),

sekretārs: *P. Kullens* [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 29. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Eiropas Savienības tiesiskais regulējums, kas reglamentē augu aizsardzības līdzekļu un to darbīgo vielu novērtēšanas un apstiprināšanas procedūru Savienībā

1. Direktīva 91/414/EEK

- 1 Padomes Direktīvā 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.) ir noteikts Eiropas Savienības režīms, kas ir piemērojams augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecības atļaujai un kurā ir noteikumi, kas ir piemērojami augu aizsardzības līdzekļiem un tajos iekļautajām darbīgajām vielām.
- 2 Saskaņā ar Direktīvas 91/414 4. pantu, kurā ir reglamentēta augu aizsardzības līdzekļu atļaujas piešķiršana, pārskatīšana un atsauksana, augu aizsardzības līdzeklim ir jāatbilst noteiktiem kritērijiem, lai tas tiktu apstiprināts. It īpaši augu aizsardzības līdzeklis tiek atļauts, ja tā darbīgās vielas ir uzskaitītas šīs direktīvas I pielikumā un ja ir izpildīti minētajā pielikumā paredzētie nosacījumi. Minētās direktīvas 5. un 6. pantā ir noteikta darbīgās vielas ierakstīšanas kārtība minētajā pielikumā.
- 3 Direktīva 91/414 no 2011. gada 14. jūnija ir atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).
- 4 Atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem pārejas pasākumiem attiecībā uz apstiprinājuma procedūru un nosacījumiem darbīgajām vielām, par kurām lēmums pieņemts saskaņā ar Direktīvas 91/414 6. panta 3. punktu pirms 2011. gada 14. jūnija, turpina piemērot Direktīvu 91/414.

2. Regula (EK) Nr. 1490/2002

- 5 Komisijas Regula (EK) Nr. 1490/2002 (2002. gada 14. augusts), ar ko nosaka siki izstrādātus noteikumus, kā īstenot trešo posmu darba programmā, kura minēta Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 451/2000 (OV 2002, L 224, 23. lpp.), attiecas uz darbīgo vielu turpmāku novērtēšanu.
- 6 Regulas Nr. 1490/2002 10.–13. pantā ir definēta darbīgo vielu novērtējuma procedūra. Šajā ziņā ziņotāja dalībvalsts, kas iecelta katrai darbīgajai vielai, veic novērtējumu un sagatavo ziņojumu, kurā iesaka Eiropas Komisijai vai nu iekļaut darbīgo vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā esošajā sarakstā, vai to neiekļaut. Šī dalībvalsts nosūta novērtējuma ziņojuma projektu Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (EFSA). Pēc novērtējuma ziņojuma projekta saņemšanas, ko tai ir nosūtījusi ziņotāja dalībvalsts, EFSA to pārsūta dalībvalstīm. EFSA novērtē šo projektu un pārsūta Komisijai atzinumu par darbīgās vielas atbilstību minētās direktīvas drošības prasībām. Saņemot šo atzinumu, Komisija iesniedz pārskatīšanas ziņojuma projektu Pastāvīgajai Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV 2002, L 31, 1. lpp.), 58. pantu.
- 7 Regulas Nr. 1490/2002 11.b pants ir piemērojams darbīgajām vielām, kuras ir acīmredzami nekaitīgas.

3. Regula Nr. 1107/2009

- 8 Atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 3. apsvērumam, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Direktīvu 91/414, un jaunākos sasniegumus zinātnē un tehnikā, ar šo regulu no 2011. gada 14. jūnija tiek atcelta un aizstāta Direktīva 91/414.
- 9 Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā ir paredzēti augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu apstiprināšanas kritēriji.
- 10 Regulas Nr. 1107/2009 7.–13. pantā ir noteikta darbīgo vielu apstiprināšanas procedūra. Vispirms šīs regulas 7. pantā ir paredzēts, ka pieteikumu darbīgās vielas apstiprināšanai vai grozījumu veikšanai apstiprināšanas nosacījumos dalībvalstij (ziņotāja dalībvalsts) iesniedz darbīgās vielas ražotājs. Tam ir jāpierāda, ka darbīgā viela atbilst apstiprināšanas kritērijiem, kas noteikti 4. pantā. Tad atbilstoši šīs regulas 11. pantam ziņotāja dalībvalsts sagatavo un iesniedz Komisijai ziņojumu un EFSA ziņojuma kopiju, kuru sauc par “novērtējuma ziņojuma projektu”, novērtējot, vai sagaidāms, ka darbīgā viela varētu atbilst 4. pantā noteiktajiem apstiprinājuma kritērijiem. Turklāt atbilstoši šīs pašas regulas 12. pantam pēc novērtējuma ziņojuma projekta saņemšanas, ko tai ir nosūtījusi ziņotāja dalībvalsts, EFSA to pārsūta pieteikuma iesniedzējam un citām dalībvalstīm. Pēc tam, kad beidzies rakstisko atsauksmju iesniegšanai paredzētais termiņš, EFSA, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, izmantojot pieteikuma iesniegšanas laikā pieejamās pamatnostādnes, pieņem secinājumus par to, vai sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem. Tā šos secinājumus nosūta iesniedzējam, dalībvalstīm un Komisijai un tos publisko. Visbeidzot atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 13. pantam pēc EFSA secinājumu saņemšanas Komisija iesniedz ziņojumu (turpmāk tekstā – “pārskata ziņojums”) un regulas projektu Pastāvīgajai Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai, ņemot vērā ziņotājas dalībvalsts novērtējuma ziņojuma projektu un EFSA secinājumus. Iesniedzējam dod iespēju iesniegt komentārus par pārskata ziņojumu.
- 11 Regulas Nr. 1107/2009 21. pants attiecas uz darbīgās vielas apstiprinājuma pārskatīšanu. Saskaņā ar šo pantu Komisija jebkurā brīdī var pārskatīt darbīgās vielas apstiprinājumu. Tā ņem vērā attiecīgās dalībvalsts lūgumu, pamatojoties uz jaunām zinātnes un tehnikas atziņām un monitoringa datiem, pārskatīt darbīgās vielas apstiprinājumu. Ja, ņemot vērā jaunas zinātnes un tehnikas atziņas, tā uzskata, ka ir norādes, ka viela vairs neatbilst 4. panta apstiprināšanas kritērijiem vai nav nodrošināta vajadzīgā papildu informācija, tā informē dalībvalstis, EFSA un darbīgās vielas ražotāju, nosakot laikposmu, kurā ražotājam jāiesniedz komentāri. Šajā pārskatīšanas procedūrā tā var lūgt dalībvalstīm un EFSA atzinumu, un EFSA ir pienākums sniegt atzinumu vai paziņot par veikto darbu rezultātiem. Ja Komisija secina, ka darbīgā viela vairs neatbilst 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, tā pieņem regulu par apstiprinājuma atsaukšanu vai grozīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 79. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

B. Savienības tiesiskais regulējums, kas attiecas uz darbīgo vielu diflubenzuronu

- 12 Ar Direktīvu 2008/69/EK (2008. gada 1. jūlijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414, lai tajā kā darbīgo vielu iekļautu klofentezīnu, dikambu, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazakvīnu, lenacilu, oksadiazonu, piklorāmu un piriproksifēnu (OV 2008, L 172, 9. lpp.), Komisija darbīgo vielu diflubenzuronu iekļāva Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 13 Direktīvas 2008/69 5. apsvērumam ir formulēts šādi:

“Dažādajās veiktajās pārbaudēs noskaidroja, ka augu aizsardzības līdzekļi, kas satur darbīgās vielas, kuras norādītas šīs direktīvas pielikumā, kopumā varētu atbilst Direktīvas [91/414] 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām prasībām, jo īpaši attiecībā uz izmantošanas veidiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskatīšanas ziņojumā. Tāpēc ir lietderīgi šīs direktīvas

pielikumā norādītās darbīgās vielas iekļaut minētās direktīvas I pielikumā, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem visās dalībvalstīs var piešķirt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur šo darbīgo vielu.”

- 14 Uzskatīdama, ka ir vajadzīga papildu informācija par dažiem konkrētiem jautājumiem tostarp attiecībā uz diflubenzuronu, Komisija 2010. gada 22. jūnijā pieņēma Direktīvu 2010/39/ES, ar ko groza Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumu attiecībā uz īpašajiem noteikumiem par aktīvajām vielām: klofentezīnu, diflubenzuronu, lenacilu, oksadiazonu, piklorāmu un pirioksifēnu (OV 2010, L 157, 7. lpp.). Atbilstoši Direktīvas 2010/39 6. apsvērumam:

“Attiecībā uz diflubenzuronu ir lietderīgi paredzēt, ka pieteikuma iesniedzējs iesniedz apstiprinājuma datus par piemaisījuma iespējamo toksiskumu un par 4-hloranilīna (PCA) metabolītu.”

C. Savienības tiesiskais regulējums, kas attiecas uz EFSA secinājumu publicēšanu un to konfidencialitātes ievērošanu

1. Regula Nr. 178/2002

- 15 Regulā Nr. 178/2002 tostarp ir reglamentēta EFSA darbības pārskatāmība, tās saņemtās informācijas konfidencialitāte un izziņošana sabiedrībai un jebkurai tās darbu rezultātos ieinteresētajai personai.

- 16 Šajā ziņā Regulas Nr. 178/2002 40. apsvērumā ir paredzēts:

“Kopienas iestāžu, sabiedrības un ieinteresēto personu uzticība [EFSA] ir būtiska. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt tās neatkarību, augstu zinātnisko kvalitāti, pārredzamību un efektivitāti. Vajadzīga arī sadarbība ar dalībvalstīm.”

- 17 Saskaņā ar Regulas Nr. 178/2002 54. apsvērumu:

“[EFSA] neatkarība un tās loma sabiedrības informēšanā nozīmē, ka tai būtu jāspēj sniegt autonomi paziņojumi tās kompetences jomās un ka tās mērķis ir sniegt objektīvu, ticamu un viegli saprotamu informāciju.”

- 18 Regulas Nr. 178/2002 23. pantā “[EFSA] uzdevumi” ir paredzēts:

“[EFSA] uzdevumi ir:

[..]

- j) nodrošināt, lai sabiedrība un ieinteresētās personas saņemtu ātru, ticamu, objektīvu un saprotamu informāciju sfērās, kas ir [EFSA] misijas jomā;

[..].”

- 19 Regulas Nr. 178/2002 38. pantā “Pārredzamība” ir noteikts:

“1. [EFSA] nodrošina, ka tā darbojas augstā pārredzamības līmenī. Jo īpaši tā bez kavēšanās dara publiski pieejamus:

[..]

b) zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu atzinumus tūlīt pēc to pieņemšanas, vienmēr norādot arī mazākuma viedokli;

c) neierobežojot 39. un 41. pantu, informāciju, kura ir atzinumu pamat[ā];

[..]

e) zinātnisko pētījumu rezultātus;

f) ikgadējo ziņojumu par darbību;

g) Eiropas Parlamenta, Komisijas vai dalībvalsts pieprasījumus sniegt zinātniskos atzinumus, kas noraidīti vai grozīti, un noraidījuma vai grozījumu pamatojumu.

[..]”

20 Regulas Nr. 178/2002 39. pantā “Konfidencialitāte” ir paredzēts:

“1. Atkāpjoties no 38. panta, [EFSA] neizpauž trešām personām saņemto konfidenciālo informāciju, kurai konfidencialitāte ir vajadzīga un pamatota, izņemot informāciju, kas jādara pieejama publiski, ja tas vajadzīgs attiecīgajos apstākļos, lai aizsargātu sabiedrības veselību.

[..]

3. [EFSA] sniegto zinātnisko atzinumu secinājumi, kas attiecas uz paredzamu ietekmi uz veselību, nekādā ziņā nedrīkst būt konfidenciali.

[..]”

21 Regulas Nr. 178/2002 40. pantā “[EFSA] paziņojumi” ir noteikts:

“1. [EFSA] pēc savas ierosmes sniedz paziņojumus sfērās, kas ir tās misijas jomā, neierobežojot Komisijas kompetenci paziņot tās lēmumus attiecībā uz riska pārvaldību.

2. [EFSA] nodrošina, lai sabiedrībai un visām ieinteresētajām personām ātri tiktu sniegta objektīva, ticama un viegli pieejama informācija, jo īpaši attiecībā uz tās darba rezultātiem. Lai sasniegtu minētos mērķus, [EFSA] izstrādā un izplata informatīvos materiālus plašai sabiedrībai.

3. [EFSA] cieši sadarbojas ar Komisiju un dalībvalstīm, lai sekmētu vajadzīgo saskaņu riska paziņošanas procesā.

[EFSA] publicē visus atzinumus, ko tā sniegusi saskaņā ar 38. pantu.

[..]”

2. Regula Nr. 1107/2009

22 Saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 12. apsvērumu:

“[..] Būtu jāietver noteikumi, lai nodrošinātu novērtēšanas procesa pārredzamību.”

23 Regulas Nr. 1107/2009 12. pantā, kurā ir reglamentēta procedūra *EFSA*, izvērtējot darbīgo vielu, ir paredzēts, ka *EFSA* no ziņotājas dalībvalsts saņemto novērtējuma ziņojuma projektu publisko pēc tam, kad ir devusi iesniedzējam divas nedēļas laiku saskaņā ar šīs regulas 63. pantu lūgt, lai atsevišķas novērtējuma ziņojuma projekta daļas paliktu konfidenciālas. Pēc tam, kad beidzies rakstisko atsauksmju iesniegšanai paredzētais termiņš, *EFSA* pieņem secinājumus par to, vai sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs šīs regulas 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, un šo secinājumu publisko.

24 Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā, kas ietilpst šīs regulas VI nodaļā “Informācijas pieejamība sabiedrībai”, ir paredzēts:

“1. Persona, kas pieprasa, lai atbilstīgi šai regulai iesniegtā informācija tiktu atzīta par konfidenciālu, nodrošina pārbaudāmu pierādījumu, lai pierādītu, ka šīs informācijas atklāšana varētu ietekmēt personas komerciālās intereses, privātās dzīves aizsardzību un personas integritāti.

2. Parasti uzskata, ka attiecīgo personu komerciālo interešu vai privātās dzīves un integritātes aizsardzību var ietekmēt šādas informācijas atklāšana:

- a) ražošanas metode;
- b) darbīgās vielas piemaisījumu specifikācija, izņemot piemaisījumus, kurus uzskata par toksikoloģiski, ekotoksikoloģiski vai videi nozīmīgiem;
- c) darbīgās vielas ražošanas partijas rezultāti, tostarp piemaisījumi;
- d) ražotās darbīgās vielas piemaisījumu analīzes metodes, izņemot metodes attiecībā uz tādiem piemaisījumiem, ko uzskata par toksikoloģiski, ekotoksikoloģiski vai videi nozīmīgiem;
- e) saiknes starp ražotāju vai importētāju un pieteikuma iesniedzēju vai atļaujas turētāju;
- f) informācija par augu aizsardzības līdzekļa pilnu sastāvu;
- g) to personu vārdi un adreses, kur[as] saistīt[as] ar izmēģinājumiem, ko veic ar mugurkaulniekiem.

[..]”

II. Tiesvedības priekšvēsture

25 Prasītāja *Arysta LifeScience Netherlands BV*, iepriekš *Chemtura Netherlands BV*, ir sabiedrība, kas attīsta, ražo un tirgo ķīmikālijas agroķīmijas un smalkās ķīmijas jomā. Tā atbilstoši Direktīvā 91/414 noteiktajai kārtībai paziņoja par darbīgo vielu diflubenzuronu, kas ir insekticīds, kurš tiek lietots dažādām kultūrām, galvenokārt āboliem, bumbieriem un sēnēm.

26 Diflubenzurons tika iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā ar Komisijas Direktīvu 2008/69 atbilstoši Regulas Nr. 1490/2002 11.b pantā paredzētajai procedūrai.

27 2009. gada 16. jūlijā *EFSA* iesniedza Komisijai ekspertu novērtējuma secinājumus par diflubenzuronu atbilstoši Regulas Nr. 1490/2002 12.a pantam. Dalībvalstis un Komisija izvērtēja minētos secinājumus Pastāvīgajā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā un 2010. gada 11. maijā tos apstiprināja Komisijas novērtējuma ziņojuma formā tostarp attiecībā uz diflubenzuronu. Atbilstoši šiem secinājumiem diflubenzuronu saturošas vielas vispārīgi atbilst Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.

- 28 Uzskatīdama, ka ir vajadzīga papildu informācija par dažiem konkrētiem punktiem tostarp attiecībā uz diflubenzuronu, Komisija pieņēma Direktīvu 2010/39. Atbilstoši šīs direktīvas 6. apsvērumam no paziņojuma autora, proti, prasītājas, tika pieprasīts iesniegt tā saucamos “apstiprinājuma” datus par piemaisījuma iespējamo toksiskumu un par 4-hloranilīna (*PCA*) – kā diflubenzurona lietošanas atlieku – metabolītu.
- 29 Prasītāja iesniedza datus par piemaisījuma iespējamo toksiskumu un par 4-hloranilīna (*PCA*) – kā diflubenzurona lietošanas atlieku – metabolītu 2011. gada jūnijā. Minētos datus izvērtēja ziņotāja dalībvalsts, šajā gadījumā Zviedrijas Karaliste, novērtējuma ziņojuma projekta formā. Ziņotāja dalībvalsts apsvērumu sniegšanai iesniedza šo projektu prasītājai, citām dalībvalstīm un *EFSA*.
- 30 Pēc saņemto apsvērumu izvērtēšanas Komisija lūdza *EFSA* sarīkot koleģiālu vērtējumu un sniegt savus secinājumus par risku, ko patērētājiem, iedzīvotājiem vai garāmgājējiem un darba ņēmējiem rada pakļaušana metabolītam, ko šajā gadījumā rada diflubenzurona uzņemšana vai pakļaušana diflubenzuronam. 2012. gada 22. augustā, pamatojoties uz diflubenzurona – kā insekticīda – raksturīgās lietošanas uz āboliem, bumbieriem, sēnēm un mežkopībā vērtējumu, tā pieņēma secinājumus, saskaņā ar kuriem iespējama patērētāju, iedzīvotāju vai garāmgājēju un darba ņēmēju pakļaušana metabolītam – kā atlikumam – *a priori* ir jāuzskata par tādu, kas izraisa bažas, jo nav iespējams noteikt sliekšni genotoksiskam kancerogēnam. Šie secinājumi tika publicēti 2012. gada 7. septembrī.
- 31 2013. gada 16. jūlijā Pastāvīgā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja izdeva ziņojumu par atkārtotu diflubenzurona novērtējumu. Šī komiteja būtībā apstiprina *EFSA* 2012. gada 22. augusta secinājumus.
- 32 Tad 2013. gada 18. jūlijā Komisija formāli informēja prasītāju, ka diflubenzurona apstiprināšana tiek pārskatīta atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 21. pantam. Tā pilnvaroja *EFSA* sniegt secinājumus par šo pārskatīšanu. Šo pilnvaru beigu termiņš bija 2015. gada 28. augusts.
- 33 2014. gada janvārī prasītāja Zviedrijas Karalistei kā par diflubenzuronu atbildīgajai ziņotājai dalībvalstij iesniedza datus, lai atbildētu uz iespējamām bažām saistībā ar metabolītu. 2014. gada jūlijā ziņotāja dalībvalsts iesniedza ziņojuma projektu, kurā ir izvērtēti atjauninātie dati, un tajā secināja, ka patērētāju, darba ņēmēju un iedzīvotāju vai garāmgājēju iespējama pakļaušana *PCA*, kad sēkleņos raksturīgi tiek lietots diflubenzurons, nerada risku (turpmāk tekstā – “2014. gada jūlija ziņojums”). Prasītājai, citām dalībvalstīm un *EFSA* tika dota iespēja iesniegt apsvērumus par šo ziņojumu.
- 34 Prasītāja izklāstīja savu viedokli par 2014. gada jūlija ziņojumu tajā pašā mēnesī. Ziņotāja dalībvalsts šo viedokli darīja zināmu visām dalībvalstīm un *EFSA* 2014. gada septembrī.
- 35 Pēc laikposma, kurš tika piešķirts apsvērumu iesniegšanai, ziņotāja dalībvalsts papildināja 2014. gada jūlija ziņojumu ar diviem papildinājumiem. Pirmajā papildinājumā, kas izdots 2014. gada novembrī, ziņotāja dalībvalsts būtībā uzskatīja, ka darba ņēmēju un iedzīvotāju vai garāmgājēju iespējama pakļaušana *PCA*, raksturīgi lietojot diflubenzuronu sēkleņos, nerada risku. Turpretī attiecībā uz patērētājiem ziņotāja dalībvalsts secināja, ka tā “nespēj pietiekami novērtēt risku”.
- 36 2015. gada 12. martā Komisija lūdza *EFSA* sniegt savu atzinumu par iespējamu pakļaušanu *PCA* (4-hloroanilīnam, piemaisījumiem un diflubenzurona metabolītam) – kā atliekām – un par iespējamā toksiskuma nozīmīgumu, kā arī izvērtēt, vai ziņotāja dalībvalsts ir pareizi piemērojusi ekspozīcijas robežvērtības metodi, kad tā vērtējusi iespējamu pakļaušanu *PCA* kā atliekām diflubenzurona raksturīgā lietošanā.

- 37 Otrajā papildinājumā, kas izdots 2015. gada jūlijā, pēc divām sanāksmēm, kas veltītas koleģiālajam novērtējumam 2015. gada maijā un jūnijā, ziņotāja dalībvalsts secināja, ka “nav iespējams secināt, ka aplēstā pakļaušana PCA nerada bažas patērētājiem” (turpmāk tekstā – “2015. gada jūlija papildinājums”).
- 38 Lai atbildētu uz 2015. gada jūlija papildinājuma saturu, prasītāja 2015. gada 19. augustā EFSA iesniedza zinātnisko dokumentāciju. Ar 2015. gada 24. augusta vēstuli EFSA norādīja prasītājai, ka nav paredzēts, ka ziņotājs sagatavo papildu apsvērumus salīdzinošās izvērtēšanas procedūrā, un ka tā tādēļ nevar apmierināt lūgumu sarīkot sanākumi. Turklāt šajā pašā vēstulē tā vērsa prasītājas uzmanību uz to, ka Komisija to aicinās iesniegt apsvērumus par tās atzinumu procesa vēlākā posmā. 2015. gada 27. augusta secinājumos (turpmāk tekstā – “strīdīgie secinājumi”) EFSA uzskatīja, ka “iespējama pakļaušana PCA atlieku formā (proti, vai nu patērētājiem, vai darba ņēmējiem un [iedzīvotājiem vai garāmgājējiem]) būtu jāuzskata par uztraucošu, ņemot vērā, ka nav iespējams noteikt hipotētisku sliksni genotoksiskam kancerogēnam”. Šajā pašā dokumentā tika minēts arī: “jautājums tiek uzskatīts par ļoti uztraucošu arī tad, ja novērtēšana augstākā līmenī nav varējusi būt paveikta informācijas trūkuma dēļ un ja zemākā līmenī veiktais novērtējums neļauj secināt, ka attiecībā uz vismaz kādu no raksturīgās lietošanas veidiem ir sagaidāms, ka augu aizsardzības līdzeklis, kas satur darbīgo vielu, ir nekaitīgs cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai pazemes ūdeņiem, nedz arī rada kādu nepieņemamu ietekmi uz vidi”.
- 39 Pirms strīdīgo secinājumu publicēšanas savā interneta vietnē EFSA pēc savas iniciatīvas atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. pantam aicināja prasītāju norādīt iespējamo konfidencialo informāciju šajā dokumentā. Atbildot ar 2015. gada 4. septembra un 2015. gada 11. septembra vēstulēm, prasītāja lūdza EFSA apstiprināt, vai tai ir pilnvaras publiskot strīdīgos secinājumus, un katrā ziņā lūdza konfidencialitātes iemeslu dēļ atbilstoši šim pantam svītrot dažas daļas. It īpaši tā lūdza nodrošināt konfidencialitāti minēto pētījumu un ziņojumu autoru vārdiem, labot dažus norādītos datus kā faktu kļūdas un svītrot noteiktas daļas, kas, tāsprāt, apdraud tās komerciālās intereses, tostarp attiecībā uz diflubenzurona īpašībām un ilgstošu pieejamību, vai ir balstītas uz apšaubāmas zinātniskas kvalitātes secinājumiem, kas joprojām ir strīda priekšmets un par ko tā 2015. gada 19. augustā ir iesniegusi EFSA apsvērumus, kuri neesot tikuši ņemti vērā.
- 40 Ar 2015. gada 8. oktobra vēstuli EFSA apmierināja lūgumus, pirmkārt, par konfidencialitātes ievērošanu, svītrojot attiecīgo pētījumu un ziņojumu autoru vārdus, piemērojot Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 2. punkta g) apakšpunktu, un, otrkārt, par dažu pārrakstīšanās kļūdu labošanu. Turpretī tā noraidīja lūgumus, kas pamatoti ar minētā panta 1. punktu – svītrot daļas, kurās ir informācija, kas varētu apdraudēt prasītājas komerciālās intereses.
- 41 Vispirms, atsaucoties uz Regulas Nr. 178/2002 38. panta 1. punktu, 39. panta 3. punktu un 40. pantu, EFSA norādīja juridisko pamatu, kas tai piešķir pilnvaras publiskot strīdīgos secinājumus. Tad tā atbildēja uz prasītājas iebildumiem par tās tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklausi pārkāpumu. Šajā saistībā tā atgādināja, ka prasītājai tika dota iespēja ieņemt nostāju par 2014. gada jūlija ziņojumu un būs iespēja izteikties par Komisijas galīgo lēmumu. Visbeidzot attiecībā uz prasītājas lūgumu svītrot daļas, kurās ir iekļauta informācija, kas var apdraudēt tās komerciālās intereses, tā būtībā apgalvoja, ka risks vien, ka lielākā attiecīgās informācijas daļa apdraudētu prasītājas tēlu, nav pietiekams, lai tai piešķirtu konfidencialitāti, ņemot vērā tās pienākumu publicēt informāciju, kas var ietekmēt sabiedrības veselību.
- 42 2015. gada 12. oktobrī prasītāja lūdza EFSA pārskatīt lēmumu, ar kuru tā bija noraidījusi tās lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem. Šī pārskatīšanas lūguma pamatojumam tā tostarp pārmeta EFSA to, ka tā rīkojusies, pārkāpjot Regulu Nr. 178/2002. Tā uzskata, ka no šīs regulas izriet, ka EFSA atzinumam ir jābūt “lielai zinātniskai vērtībai”. Taču šī iestāde esot izstrādājusi minētos secinājumus, pamatojoties uz 2015. gada jūlija papildinājumu, kurš pats esot balstīts uz apšaubāmiem zinātniskajiem datiem un nepilnīgu informāciju. Turklāt prasītāja apgalvo, ka, apzināti neņemot vērā tās komentārus, EFSA esot

pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību un neesot izpildījusi minētajā regulā paredzēto pienākumu pamatot savus novērtējumus ar “jebkādiem pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem”. Turklāt tā uzskata, ka nekādi uzticami dati neļauj konstatēt, ka diflubenzurons radītu cilvēku vai dzīvnieku veselības apdraudējumu.

- 43 2015. gada 10. decembrī *EFSA* galīgi noraidīja prasītājas lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu, kas pamatoti ar Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktu, attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). Attiecībā uz prasītājas iebildumiem par tās tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu tā norādīja, ka tā bija ņēmusi vērā informāciju un komentārus, ko 2015. gada 20. augustā bija iesniegusi prasītāja, un ka tās detalizēta nostāja par šo informāciju bija iekļauta apstrīdētā lēmuma I pielikumā.
- 44 2015. gada 11. decembrī šo strīdīgo secinājumu pilnā versija tika publicēta *EFSA* interneta vietnē.
- 45 Pa to laiku 2015. gada 9. septembrī Komisija bija uzaicinājusi prasītāju iesniegt savus apsvērumus par strīdīgajiem secinājumiem līdz 2015. gada 7. oktobrim. Šajā pašā vēstulē tā bija norādījusi, ka, ja diflubenzurona apstiprinājuma pārskatīšanas laikā tā iesniegs Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajai komitejai pārskatītu novērtējuma ziņojuma projektu, prasītājai būs iespēja iesniegt par to savus rakstveida apsvērumus. 2015. gada 7. oktobrī prasītāja sniedza atbildi, un tās apsvērumi tika nosūtīti arī dalībvalstīm, kas ietilpst Pastāvīgajā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā.

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 46 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 11. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 47 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lūdzot apstrīdētā lēmuma piemērošanas apturēšanu.
- 48 Ar 2015. gada 15. decembra rīkojumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs apmierināja pieteikumu uz laiku apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi un lika *EFSA* nekavējoties izņemt no savas interneta vietnes strīdīgos secinājumus.
- 49 *EFSA* to izpildīja tajā pašā dienā. Tomēr 2016. gada 7. janvārī piecas minūtes un laikposmā no 2016. gada 13. janvāra līdz 14. janvārim apmēram 24 stundas strīdīgie secinājumi bija pieejami internetā.
- 50 Ar 2016. gada 29. februāra rīkojumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja prasītājas pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, atcēla savu 2015. gada 15. decembra rīkojumu un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 51 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 4. martā, prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par 2016. gada 29. februāra rīkojumu.
- 52 Ar 2016. gada 11. marta pagaidu rīkojumu Tiesa apmierināja lūgumu apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi un lika *EFSA* atturēties no strīdīgo secinājumu publicēšanas un, ja tie jau ir publicēti, tos izņemt no interneta vietnes vēlākais līdz 2016. gada 11. marta pulksten 17.
- 53 Ar 2016. gada 14. jūnija rīkojumu Tiesa noraidīja prasītājas apelācijas sūdzību un piesprieda tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

- 54 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 31. martā, Komisija lūdza atļauju iestāties lietā *EFSA* prasījumu atbalstam. Šis lūgums tika apmierināts ar Vispārējās tiesas ceturtais palātas priekšsēdētāja 2016. gada 2. maija lēmumu.
- 55 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, ar 2016. gada 6. oktobra lēmumu šī lieta tika pārdalīta iztiesāšanai ceturtajai palātai un tika iecelts jauns tiesnesis referents.
- 56 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (ceturta palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot prasītājam jautājumus. Prasītāja uz tiem atbildēja noteiktajā termiņā.
- 57 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 18. oktobrī, *EFSA* pēc savas iniciatīvas iesniedza apsvērumus par prasītājam uzdotajiem jautājumiem. Šie apsvērumi tika pievienoti lietas materiāliem un nodoti prasītājam ar Vispārējās tiesas ceturtais palātas priekšsēdētāja 2017. gada 14. novembra lēmumu.
- 58 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 22. novembrī, prasītāja atbildēja uz *EFSA* 2017. gada 18. oktobra apsvērumiem.
- 59 2017. gada 29. novembra tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.
- 60 Tiesas sēdē prasītāja iesniedza 2015. gada 8. jūlija vēstuli, kurā Komisija apmierināja *EFSA* 2015. gada 29. jūnija lūgumu pagarināt termiņu secinājumu iesniegšanai par apdraudējuma novērtējumu attiecībā uz darbīgo vielu diflubenzuronu pārskatīšanas procedūrā. Šī vēstule tika pievienota lietas materiāliem tiesas sēdes laikā, un *EFSA* un Komisija tika aicinātas izteikties par tās pieņemamību un pamatotību. Tiesas sēdē *EFSA* uzskatīja, ka Komisijas 2015. gada 8. jūlija vēstule ir jāatzīst par nepieņemamu tās novēlotas iesniegšanas dēļ un katrā ziņā – par nenozīmīgu. Komisija šajā saistībā nav izteikusies.
- 61 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *EFSA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 62 *EFSA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasītājas prasījumus;
 - piespriest prasītājam segt savus un atlīdzināt *EFSA* tiesāšanās izdevumus šajā instancē.
- 63 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

A. Par interesi celt prasību

- 64 2017. gada 18. oktobra apsvērumos par procesa organizatorisko pasākumu ietvaros prasītājam uzdotajiem jautājumiem EFSA izvirzīja jautājumu par prasītājas interesi celt prasību strīdīgo secinājumu sagatavojošā rakstura dēļ. Tā apgalvo, ka pēc Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2017/855 (2017. gada 18. maijs), ar ko attiecībā uz darbīgās vielas diflubenzurona apstiprināšanas nosacījumiem groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV 2017, L 128, 10. lpp.), pieņemšanas un pēc prasības par šīs īstenošanas regulas tiesiskumu celšanas Vispārējā tiesā (lieta T-476/17) prasītājam vairs neesot intereses celt šo prasību, pat pieņemot, ka tā jebkad ir bijusi.
- 65 Šajā ziņā, pirmkārt, EFSA uzskata, ka strīdīgie secinājumi ir sagatavojošs pasākums procedūrā, kurā tika pieņemta Īstenošanas regula 2017/855, un tādēļ apgalvojumi par pārskatīšanas procedūras procesuālo prasību ievērošanu un par personas, kas iestājusies lietā, EFSA pašas vai citu novērtēšanas procedūrā iesaistīto iestāžu veiktā novērtējuma precizitāti varētu tikt izvirzīti prasības par šīs īstenošanas regulas tiesiskumu, kas celta lietā T-476/17, ietvaros. Otrkārt, tā šaubās par to, kā prasītāja iespējami varētu gūt labumu no apstrīdētā lēmuma atcelšanas. Tā uzskata, ka minētā lēmuma atcelšana un strīdīgo secinājumu izņemšana no tās interneta vietnes neļautu novērst apgalvoto kaitīgo ietekmi, ko esot radījusi to publicēšana, ņemot vērā, ka šajā īstenošanas regulā diflubenzurons ir kvalificēts par vielu, kam ir genotoksiskas un kancerogēnas īpašības, un šī regula ir spēkā un pieejama sabiedrībai.
- 66 2017. gada 22. novembra atbildē par EFSA apsvērumiem prasītāja apstrīd EFSA apgalvojumus par prasības nepieņemamību priekšmeta trūkuma dēļ. Tā uzskata, ka tā saglabā interesi par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, jo ar šo prasību tā cer panākt, ka strīdīgie EFSA secinājumu tās interneta vietnē tiks publicēti ar aizklātām daļām. Tā uzskata, ka tādējādi tā varētu novērst strīdīgo EFSA secinājumu publicēšanas ietekmi uz vielas – kā insekticīda uz neēdamiem kultūraugiem – tirdzniecību un, iespējams, celt prasību sakarā ar atbildību. Tāpat tā uzskata, ka šai prasībai un prasībai, kas celta attiecībā uz Īstenošanas regulu 2017/855 lietā T-476/17, ir atšķirīgi priekšmeti.
- 67 Jāatgādina, ka prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šāda interese nozīmē, ka pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskās sekas un tādējādi prasības celšana var radīt labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis. Prasītāja interesei celt prasību ir jābūt tādai, kas ir radusies un pastāv. Tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē. Šai interesei, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, jo pretējā gadījumā prasība būtu nepieņemama, un ir jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāizbeidz pirms sprieduma taisīšanas (spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55.–57. punkts).
- 68 Līdz ar to jautājums par nepieņemamību, ko šajā lietā ir izvirzījusi EFSA, var vien tikt noraidīta kā nepamatota, un nav jāspriež ne par EFSA apsvērumiem par prasītājam procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdotajiem jautājumiem (skat. šā sprieduma 57. punktu), ne par prasītājas atbildēm uz šiem apsvērumiem (skat. šā sprieduma 58. punktu) pieņemamību.
- 69 Šīs prasības celšanas brīdī prasītājam bija interese celt prasību, jo apstrīdētā lēmuma atcelšana tai varēja sniegt labumu, jo šā lēmuma, ar kuru tika noraidīti tās atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam iesniegtie lūgumi par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem, rezultātā tika publicēta šo secinājumu redakcija ar tām teksta daļām, attiecībā uz kurām prasītāja lūgusi ievērot konfidencialitāti. Šādos apstākļos prasītāja minētā lēmuma atcelšanas gadījumā varētu, piemēram, vispirms jau panākt minēto secinājumu izņemšanu no EFSA interneta vietnes un tad – to publicēšanu tādā formā, kas pilnībā vai daļēji atbilstu tās lūgumiem ievērot konfidencialitāti, kurus EFSA iepriekš bija noraidījusi.

- 70 Pretēji tam, ko apgalvo *EFSA*, prasītājas interese celt prasību nezūd, pirmkārt, līdz ar Īstenošanas regulas 2017/855 pieņemšanu, kurā ir atļauts lietot diflubenzuronu kā insekticīdu tikai uz neēdamiem kultūraugiem, un, otrkārt, līdz ar prasības celšanu, ar ko Vispārējā tiesā tiek apstrīdēts šis īstenošanas regulas tiesiskums.
- 71 Proti, apstrīdētais lēmums ir akts, ar kuru *EFSA* nolēma noraidīt prasītājas atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam iesniegtos lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem. Šis lēmums turpina radīt sekas. Proti, minētie secinājumi joprojām ir pieejami sabiedrībai. Turklāt prasītāja pamatoti apgalvo, ka tai saglabājas interese lūgt atcelt minēto lēmumu, tostarp lai panāktu, ka Savienības tiesa konstatē, ka pret viņu ir izdarīts pārkāpums, un šāds konstatējums var būt pamats iespējamai prasībai par zaudējumu atlīdzību, lai panāktu kaitējuma, kas, iespējams, nodarīts ar strīdīgo secinājumu publicēšanu tās reputācijai vai tās komerciālajām interesēm, pienācīgu novēršanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Komisija*, T-457/09, EU:T:2014:683, 137. punkts).
- 72 Ne Īstenošanas regulas 2017/855 pieņemšana, ne prasības par šīs īstenošanas regulas, kas celta lietā T-476/17, tiesiskumu iznākums šādu labumu prasītājai nesniegtu, jo tie nekādi neietekmē jautājumu, vai *EFSA* varēja apstrīdētajā lēmumā pamatoti secināt, ka prasītājas atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam iesniegtie lūgumi par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem ir jānoraida.
- 73 Patiešām, kā norāda *EFSA*, Īstenošanas regulā 2017/855 ir īpaša atsauce uz darbīgās vielas diflubenzurona kvalifikāciju par tādu vielu, kam ir genotoksiskas un kancerogēnas īpašības, kas sakrīt ar kvalifikāciju strīdīgajos secinājumos. Tāpat arī patiešām šis konstatējums kļuva pieejams sabiedrībai, publicējot minēto īstenošanas regulu. Tomēr šis apstāklis vien neļauj secināt, ka minēto secinājumu publiskošanas radītā iespējamā negatīvā ietekme ir novērsta. Proti, ir jākonstatē, ka šai prasībai un prasībai par šīs īstenošanas regulas tiesiskumu ir atšķirīgi priekšmeti un tātad tās ir jāizvērtē atsevišķi, veicot atšķirīgu vērtējumu. Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka, publiskojojot informāciju, uz kuru pamatojoties *EFSA* pieņēma savus secinājumus, tika aizskartas tās komerciālās intereses. Turpretī jautājums, kas skarts prasībā par šīs pašas īstenošanas regulas tiesiskumu, ir par to, vai Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka darbīgajai vielai ir genotoksiskas un kancerogēnas īpašības. Šādos apstākļos tāpat nav nozīmes tam, ka prasītājas argumenti šajā prasībā pārklājas ar argumentiem prasībā par attiecīgās īstenošanas regulas tiesiskumu.
- 74 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka prasītājai saglabājas interese celt prasību šajā lietā.

B. Par lietas būtību

- 75 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus. Pirmā pamata pirmā daļa attiecas uz *EFSA* pilnvaru pārsniegšanu, jo tā esot pieņēmusi apstrīdēto lēmumu bez atbilstoša juridiskā pamata, un otrā daļa attiecas uz Regulas Nr. 1107/2009 un pamattiesību uz dienesta noslēpumu pārkāpumu, kā arī uz Regulas Nr. 178/2002 38. panta un 40. panta 3. punkta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas, pirmkārt, uz *EFSA* pilnvaru pārsniegšanu, ciktāl tā esot pieņēmusi aktu par ķīmisko vielu klasifikāciju, kas esot Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) kompetencē, un, otrkārt, uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar to, ka *EFSA* strīdīgos secinājumus esot balstījusi uz nepilnīgu informāciju, neņemot vērā prasītājas apsvērumus. Trešais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību un labas pārvaldības principa pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka *EFSA* neesot izpildījusi Regulā Nr. 178/2002 paredzētos pienākumus. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, jo Komisija esot radījusi prasītājai tiesisko palāvību par to, ka tās apsvērumi tiks ņemti vērā pirms strīdīgo secinājumu publicēšanas.

1. Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz EFSA pilnvaru pārsniegšanu

- 76 Prasītāja uzskata, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu un publicējot strīdīgos secinājumus, EFSA ir pārsniegusi pilnvaras. Tā uzskata, ka, lai arī pastāv juridiskais pamats, kas EFSA pilnvaro publicēt savus secinājumus sākotnējā novērtējumā, nav juridiskā pamata, kas to pilnvarotu publicēt atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 21. pantam veiktā pārskatīšanas procedūrā pieņemtos secinājumus.
- 77 EFSA apstrīd prasītājas argumentus.
- 78 Ievadam ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1107/2009 21. pantā, kurš reglamentē darbīgās vielas pārskatīšanas procedūru, kurā EFSA pieņēmusi strīdīgos secinājumus, nav precizēts ne tas, vai EFSA šādā pārskatīšanas procedūrā pieņemtais atzinums ir publicējams, ne tas, kā tas ir darāms. Turpretī šīs pašas regulas 12. pantā, kas reglamentē darbīgās vielas sākotnējo novērtēšanu, EFSA ir skaidri paredzēts pienākums publiskot šos secinājumus.
- 79 Šādos apstākļos ir jāpārbauda, vai, kā apgalvo prasītāja, Savienības likumdevējs ir vēlējis izslēgt EFSA pārskatīšanas procedūrā pieņemtā atzinuma publiskošanu, skaidri paredzot, ka EFSA ir jāpublisko savi secinājumi, kas pieņemti darbīgās vielas sākotnējā novērtēšanā.
- 80 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 1983. gada 17. novembris, *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12. punkts), kā arī visas Savienības tiesību normas (spriedumi, 1982. gada 6. oktobris, *Cilfit* u.c., 283/81, EU:C:1982:335, 20. punkts, un 2005. gada 6. oktobris, *Sumitomo Chemical* un *Sumika Fine Chemicals*/Komisija, T-22/02 un T-23/02, EU:T:2005:349, 47. punkts).
- 81 Šajā saistībā ir jānorāda, ka Regulās Nr. 1107/2009 un Nr. 178/2002 – kā apstrīdētajā lēmumā norādījusi EFSA – nav nevienas tiesību normas, kurā EFSA būtu skaidri aizliegts publicēt savu atzinumu, kurš pieņemts pārskatīšanas procedūrā. Turklāt ir jākonstatē, ka šajās regulās nekas neliecina, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējis aizliegt EFSA publiskot šādu atzinumu. Šāds aizliegums nav izsecināms tikai no pienākuma neesamības Regulas Nr. 1107/2009 21. panta tekstā publiskot šādu atzinumu.
- 82 Tieši pretēji, lasot kopā Regulas Nr. 1107/2009 un 178/2002, ir jāsecina, ka EFSA ir pakļauta pārskatāmības prasībām, kas principā nozīmē, ka sabiedrība ir jāinformē par tās darbību rezultātiem un tārad tai jāļauj piekļūt tās atzinumiem, kas pieņemti pārskatīšanas procedūrā. Kā 2015. gada 8. oktobra vēstulē ir norādījusi EFSA, tās ir tiesību normas, kas tai piešķir kompetenci publicēt šādu atzinumu. Tādējādi Regulas Nr. 178/2002 38. pantā “Pārskatāmība” ir paredzēts, ka EFSA nodrošina, ka tā darbojas augstā pārredzamības līmenī. It īpaši no šīs regulas 38. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 40. panta 2. punkta un 3. punkta otrās daļas izriet, ka EFSA atzinumi principā ir publiskojami. Šīs pašas regulas 39. panta 3. punktā ir paredzēts, ka EFSA sniegto zinātnisko atzinumu secinājumi, kas attiecas uz paredzamu ietekmi uz veselību, nekādā ziņā nedrīkst būt konfidenciāli. Konkrētāk, runājot par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā, kas ir vienīgā tiesību norma, kura atrodas šīs regulas nodaļā “Informācijas pieejamība sabiedrībai”, tostarp ir paredzēts, ka “persona, kas pieprasa, lai atbilstīgi šai regulai iesniegtā informācija tiktu atzīta par konfidenciālu, nodrošina pārbaudāmu pierādījumu, lai pierādītu, ka šīs informācijas atklāšana varētu ietekmēt personas komerciālās intereses, privātās dzīves aizsardzību un personas integritāti”. No šīs tiesību normas *a contrario* lasījuma izriet, ka konfidencialitātes ievērošana attiecībā uz šādu informāciju ir izņēmums, bet sabiedrības piekļuve šai informācijai – noteikums.
- 83 Līdz ar to nevar pārņemt EFSA, ka apstrīdētajā lēmumā tā uzskatīja, ka tās kompetence publicēt strīdīgos secinājumus tostarp ir balstīta uz Regulas Nr. 178/2002 38.–40. pantu, lasot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 1107/2009 63. pantu.

- 84 Šis secinājums nevar tikt atspēkots ar prasītājas argumentiem.
- 85 Tādēļ nav pamatots prasītājas arguments, saskaņā ar kuru tiesiskai drošībai būtu pretrunā tas, ja *EFSA* varētu tikt piešķirtas publicēšanas tiesības, lai arī šīs tiesības nav skaidri paredzētas piemērojamos atvasinātos tiesību aktos, un tādēļ nav droši, ka saimnieciskās darbības subjekti varētu zināt, vai tiem ir tiesības pieprasīt konfidencialitātes ievērošanu.
- 86 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šajā lietā nav strīda par to, ka pirms strīdīgo secinājumu publicēšanas *EFSA* aicināja prasītāju iesniegt un pamatot lūgumus ievērot konfidencialitāti (skat. šā sprieduma 39. punktu). Tādējādi prasītāja nevar pārnest *EFSA*, ka nezināja par savām tiesībām pieprasīt konfidencialitātes ievērošanu.
- 87 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata pirmā daļa par to, ka nav juridiskā pamata, lai *EFSA* publicētu atzinumu, kurš paredzēts Regulas Nr. 1107/2009 21. panta 2. punktā, ir jānoraida.

2. Par pirmā pamata otro daļu, kas tiek izvērtēta kopā ar otro līdz piekto pamatu

- 88 Pirmā pamata otrā daļa par Regulas Nr. 1107/2009 un pamattiesību uz dienesta noslēpumu pārkāpumu, kā arī Regulas Nr. 178/2002 38. panta un 40. panta 3. punkta pārkāpumu ir jāizvērtē kopā ar otro pamatu par *EFSA* pilnvaru pārsniegšanu, ciktāl tā esot pieņēmusi aktu par ķīmisko vielu klasifikāciju, un acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar to, ka *EFSA* savus secinājumus esot balstījusi uz nepilnīgu informāciju, neņemot vērā prasītājas apsvērumus, trešo pamatu par prasītājas tiesību uz aizstāvību un labas pārvaldības principa pārkāpumu, ceturto pamatu par to, ka *EFSA* neesot ievērojusi Regulā Nr. 178/2002 paredzētos pienākumus, un piekto pamatu par tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Proti, ar šo daļu un šiem pamatiem prasītāja būtībā apgalvo, ka strīdīgie secinājumi, kas publicēti pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ir balstīti uz darbīgās vielas diflubenzurona no procesuālā un zinātniskā viedokļa kļūdainu novērtējumu, un tajos ir pieļauta prasītājas tiesību tikt uzklautai un tās tiesiskās palāvības pārkāpums. Šādos apstākļos strīdīgās informācijas publicēšanas rezultātā sabiedrībai tikšot sniegta nepareiza vai kļūdaina informācija par prasītājas produktiem un trešajām personām tikšot liegts pilnīgs un uz sacikstes principu balstīts novērtējums darbīgajai vielai diflubenzuronam un tā metabolītam, šādi apdraudot prasītājas komerciālās intereses un reputāciju.

a) Ievada apsvērumi

- 89 Ar pirmā pamata otro daļu un otro līdz piekto pamatu prasītāja būtībā lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka strīdīgo secinājumu publicēšana apdraud tās komerciālās intereses un reputāciju tādēļ, ka, pirmkārt, tajā zinātniski kļūdaini esot novērtēta darbīgā viela diflubenzurons un, otrkārt, pieņemot šos secinājumus, neesot ievērotas tiesības uz aizstāvību, labas pārvaldības princips un tiesiskās palāvības aizsardzības princips. Tādējādi prasītāja tieši cenšas panākt, lai Vispārējā tiesa pārbaudītu minēto secinājumu tiesiskumu un noteiktu procesuālo garantiju ievērošanu to pieņemšanas laikā, un apiet piemērojamos noteikumus par pieņemamību.
- 90 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka strīdīgie secinājumi paši par sevi ietilpst Regulas Nr. 1107/2009 21. pantā paredzētajā pārskatīšanas procedūrā. Šī procedūra noslēdzas, Komisijai pieņemot lēmumu saglabāt, svītrot vai izdarīt grozījumus attiecībā uz attiecīgo darbīgo vielu. Tādi *EFSA* secinājumi kā minētie secinājumi tādā neliecina par galīgo nostāju par šo darbīgo vielu pārskatīšanā. Tikai Komisijas kompetencē ir ieņemt galīgo nostāju šajā jautājumā. Proti, no Regulas Nr. 1107/2009 21. panta lasījuma neizriet, ka Komisijai būtu pienākums ievērot *EFSA* atzinumu. Šādos apstākļos šie secinājumi ir jāuzskata par sagatavojošu tiesību aktu, kurš nevar tikt pārbaudīts Vispārējā tiesā, bet uz attiecīgo secinājumu iespējami kļūdaino raksturu, pat pilnvaru pārsniegšanu vai tajā pieļauto procesuālo garantiju pārkāpumu attiecīgajā gadījumā var atsaukties prasībā, kas celta par Komisijas lēmumu.

- 91 No tā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa un otrais līdz piektais pamats ir jānoraida kā nepieņemami, ciktāl prasītāja lūdz Vispārējo tiesu pārbaudīt strīdīgo secinājumu tiesiskumu un noteiktu procesuālo garantiju ievērošanu to pieņemšanas gaitā.
- 92 Tomēr, ciktāl prasītāja pirmā pamata otrajā daļā arī apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā, ar kuru *EFSA* noraidīja tās atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam iesniegtos lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem, ir pieļauts šā panta pārkāpums, ir jāpārbauda, vai šis pants ir piemērojams un, ja tā ir – vai šajā lietā tas ir ticis pārkāpts.

b) Par Regulas Nr. 1107/2009 63. panta piemērojamību

- 93 *EFSA* uzskata, ka Regulas Nr. 1107/2009 63. pants, kurā ir paredzēta atkāpe no noteikuma, ka šīs regulas ietvaros informācija ir jāpublisko, ir piemērojams tikai “atbilstīgi šai regulai iesniegtajai informācijai”. Šajā tiesību normā tāpat nav atļauts iesniegt lūgumus ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *EFSA* sniegto informāciju, tādu kā strīdīgie secinājumi. Lai atbalstītu *EFSA* nostāju, persona, kas iestājusies lietā, piebilst, ka šā panta 1. punkta priekšmets neesot padarīt nepieejamus sabiedrībai zinātniskos datus, kurus *EFSA* ir ieguvusi, balstoties uz datiem vai citu iesniegto informāciju.
- 94 Prasītāja apstrīd *EFSA* un personas, kas iestājusies lietā, piedāvāto Regulas Nr. 1107/2009 63. panta interpretāciju. Tā uzskata, ka pareiza gramatiskā interpretācija liecinātu par to, ka šī tiesību norma attiecas uz visu informāciju – vai to būtu iesniegusi prasītāja vai nebūtu. Tā piebilst, ka informācija, attiecībā uz kuru šajā lietā tiek lūgts ievērot konfidencialitāti un kas ar dzelteno krāsu atzīmēta dokumentā, kuru tā iesniedza *EFSA* 2015. gada 4. septembrī, ir tās iesniegtā informācija, un tā uz to balstās.
- 95 Attiecībā uz *EFSA* argumentu, saskaņā ar kuru tikai informāciju, ko iesniegusi prasītāja, varēja lūgt atzīt par konfidenciālu atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam, ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā ir paredzēts, ka lūgt atzīt par konfidenciālu var tikai “atbilstīgi šai regulai iesniegto informāciju”. Tomēr ir jākonstatē, ka no šīs tiesību normas dažādu valodu versiju salīdzinošā vērtējuma izriet, ka šīs tiesību normas attiecīgie formulējumi ļoti atšķiras. Tā, konkrēti, itāļu un spāņu versijas ļauj noprast, ka tikai persona, kura ir iesniegusi informāciju, var lūgt to atzīt par konfidenciālu, bet angļu, franču un vācu versijās nav precizēts, ka “atbilstīgi šai regulai iesniegto informāciju” noteikti ir iesniegusi persona, kura lūdz to atzīt par konfidenciālu.
- 96 Saskaņā ar judikatūru, ja pastāv atšķirības tiesību normas valodu versijās, Savienības tiesa nevar spriest, pamatojoties tikai uz teksta interpretāciju (spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *Hedqvist*, C-264/14, EU:C:2015:718, 47. punkts). Tieši otrādi, tai tā ir jāinterpretē atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai struktūrai un mērķim, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 2012. gada 22. marts, *Génesis*, C-190/10, EU:C:2012:157, 42. punkts).
- 97 Šajā ziņā no Regulas Nr. 1107/2009 41. apsvēruma izriet, ka šajā regulā ir precizēti noteikumi, kas piemērojami piekļuvei dalībvalstu, Komisijas un *EFSA* “īpašumā esošajos dokumentos” iekļautajai informācijai un šo dokumentu atzišanai par konfidenciāliem. Kā ir konstatēts šā sprieduma 82. punktā, Regulas Nr. 1107/2009 63. pants ir vienīgā tiesību norma šīs regulas nodaļā “Informācijas pieejamība sabiedrībai”. Tādēļ šī tiesību norma ir jāinterpretē Regulas Nr. 1107/2009 41. apsvēruma gaismā, no kura neizriet, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējies attiecināt lūgumu piemērot konfidencialitāti tikai uz to informāciju, ko ir iesniegusi persona, kas lūdz to atzīt par konfidenciālu. Šāda interpretācija izriet arī no Regulas Nr. 178/2002 39. panta 1. punkta, kas ir vispārīgs noteikums, kurā ir paredzēti sabiedrības piekļuves *EFSA* rīcībā esošajai informācijai ierobežojumi un atbilstoši kurai *EFSA* neizpauž trešajām personām “saņemto konfidenciālo informāciju, kurai konfidencialitāte ir vajadzīga [pieprasīta] un pamatota”.

- 98 Turklāt ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1107/2009 63. panta mērķis ir aizsargāt komerciālās intereses, privāto dzīvi un personas, kura lūdz atbilstoši šai regulai iesniegto informāciju atzīt par konfidenciālu, integritāti. Tomēr nav izslēgts, ka šīs intereses var tikt apdraudētas, publiskojot citas personas, nevis tās, kas lūdz atzīt informāciju par konfidenciālu, iesniegto informāciju.
- 99 Protams, kā norāda *EFSA*, piemērojot Regulu Nr. 1107/2009, iesniegtās informācijas atzīšana par konfidenciālu ir izņēmums, bet sabiedrības piekļuve šai informācijai ir noteikums. Tomēr šis arguments attiecas uz to, ka šādas informācijas atzīšanai par konfidenciālu ir atkāpes raksturs, nevis uz to, kādas personas var lūgt piemērot konfidencialitāti. Tātad no minētā neizriet, ka persona var lūgt atzīt par konfidenciālu tikai to informāciju, kuru tā ir iesniegusi.
- 100 Tādējādi kā nepamatots ir jānoraida *EFSA* arguments, saskaņā ar kuru prasītāja var tikai pieņemt, ka informācijas, ko tā iesniegusi *EFSA*, publiskošana var kaitēt tās komerciālajām interesēm.
- 101 Tāpat nevar tikt pieņemts *EFSA* un personas, kas iestājusies lietā, arguments, saskaņā ar kuru strīdīgie secinājumi nav uzskatāmi par informāciju, kas iesniegta, piemērojot Regulu Nr. 1107/2009.
- 102 Proti, pirmkārt, *EFSA* principā novērtē darbīgo vielu, pamatojoties uz šai iestādei iesniegto informāciju. Šajā lietā no pilnvarojuma, ko Komisija diflubenzurona pārskatīšanas procedūrā sniedza *EFSA*, izriet, ka Komisija lūdza *EFSA* sarīkot koleģiālu novērtējumu datiem, ko iepriekš bija iesniegusi prasītāja, kā arī izvērtēt šos datus ziņotājai dalībvalstij attiecībā uz iespējamu pakļaušanu metabolītam kā atliekām un uz iespējama toksiskuma nozīmīguma pārbaudi. No minētā izriet, ka strīdīgie secinājumi, kas pieņemti, atbildot uz šo pilnvarojumu, bija balstīti uz informāciju, ko iesniedza prasītāja un ziņotāja dalībvalsts. Tādējādi vērtējums, kas ietverts minētajos secinājumos, nav uzskatāms par nošķirtu no informācijas, uz kuru tas ir balstīts. Turklāt *EFSA* un persona, kas iestājusies lietā, neapstrīd, ka *EFSA* sniegtais novērtējums strīdīgajos secinājumos galvenokārt ir balstīts uz ziņotājas dalībvalsts novērtējumu, kā to norāda prasītāja.
- 103 Otrkārt, kā izriet no Regulas Nr. 1107/2009 41. apsvēruma, konfidencialitātes noteikums ir piemērojams kompetento iestāžu "īpašumā esošajiem dokumentiem". Ņemot vērā, ka *EFSA* sniegtais novērtējums ir tās īpašumā, un to, ka nav ticis izvirzīts neviens cits arguments, Vispārējā tiesa nesaskata, kādēļ būtu jāuzskata, ka konfidencialitātes noteikums nevarētu būt piemērojams arī šādam novērtējumam.
- 104 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Regula Nr. 1107/2009 ir piemērojama informācijai, kuru prasītāja lūdza atzīt par konfidenciālu.

c) Par apgalvoto Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā iekļautā konfidencialitātes noteikuma pārkāpumu

- 105 Prasītāja apgalvo, ka *EFSA*, publicējot strīdīgos secinājumus, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1107/2009 63. pantu. Tā uzskata, ka, publicējot minētos secinājumus, tiek apdraudētas tās komerciālās intereses un reputācija, jo, pirmkārt, tajos ietvertais darbīgās vielas diflubenzurona novērtējums no zinātniskā viedokļa esot kļūdainis un, otrkārt, pieņemot šos secinājumus, neesot ievērotas tās tiesības uz aizstāvību, labas pārvaldības princips un tiesiskās palāvības aizsardzības princips.
- 106 *EFSA* atbild, ka strīdīgo secinājumu pamatotībai un to ietekmei uz pārskatīšanas procedūru atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 21. pantam neesot nozīmes saistībā ar apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā tikai esot noraidījusi lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu, ko prasītāja bija iesniegusi attiecībā uz minētajiem secinājumiem atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 1. punktam. Tāpat tā norāda, ka šajos secinājumos iekļautās informācijas publiskošana neietekmējot prasītājas komerciālās intereses. Tā

uzskata, ka pirms šīs publiskošanas darbīgās vielas diflubenzurona reputācija jau tika apšaubīta ar Direktīvu 2010/39, ar EFSA 2012. gada secinājumiem, kā arī ar Komisijas lēmumu, ar kuru tika uzsākta šīs vielas pārskatīšanas procedūra atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 21. pantam.

- 107 Tāpat EFSA norāda, ka strīdīgie secinājumi bija jāpublisko sabiedrības veselības aizsardzības interesēs. Argumentācijas pamatojumam tā atsauca uz savu 2015. gada 8. oktobra vēstuli, kurā tā prasītajai jau esot izskaidrojusi, ka pastāv primāri vispārējo interešu apsvērumi, atbilstoši kuriem sabiedrība un ieinteresētās personas ir jāinformē par apdraudējumu, ko rada attiecīgā viela darba ņēmējiem, garāmgājējiem vai iedzīvotājiem un patērētājiem.
- 108 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā nav definēts komerciālo interešu jēdziens un šis pants neaprobežojas tikai ar tā 2. punktā minētajiem informācijas veidiem, kas *a priori* uzskatāmi par šīs intereses apdraudošiem. Tādēļ minētais pants var tikt piemērots dažāda veida informācijai, un vienīgais kritērijs ir tāds, ka personai, kura lūdz konfidencialitātes ievērošanu, ir jāsniedz “pārbaudāms pierādījums”, lai konkrēti pierādītu, ka šīs informācijas izpaušana varētu apdraudēt tās komerciālās intereses.
- 109 Kā norāda EFSA, informācijas neprecizitāte pati par sevi nav atbilstošs kritērijs, lai noteiktu, vai šīs informācijas publiskošana var apdraudēt komerciālās intereses. Proti, šis jautājums ir jānošķir no jautājuma par informācijas precizitāti. Informācija var būt precīza, tomēr tās publiskošanas dēļ apdraudēt pieteikuma iesniedzēja komerciālās intereses. Un otrādi: nav skaidrs, ka kļūdainas informācijas izpaušana katrā ziņā apdraudēs šīs intereses.
- 110 Attiecībā uz apgalvoto prasītājas tiesību uz aizstāvību, labas pārvaldības principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa neievērošanu, pieņemot strīdīgos secinājumus, ir jākonstatē, ka prasītāja nekādi neizskaidro, kā šie procedūras pārkāpumi paši par sevi var ļaut konstatēt tās komerciālo interešu apdraudējumu strīdīgo secinājumu publicēšanas dēļ.
- 111 Tādējādi tas, ka strīdīgie secinājumi ir kļūdaini no zinātniskā viedokļa, no vienas puses, un prasītājas tiesību uz aizstāvību, labas pārvaldības principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa neievērošana, pieņemot šos secinājumus, no otras puses, paši par sevi nav atbilstoši kritēriji saistībā ar Regulas Nr. 1107/2009 63. pantu.
- 112 Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināta precizēt, uz kuriem no lietas materiāliem tā pamatojas, lai apgalvotu, ka strīdīgo secinājumu publicēšana apdraud vai var apdraudēt tās komerciālās intereses, prasītāja norādīja, ka “pārbaudāmi pierādījumi” ir atrodami tās pašas vai tās vārdā nosūtītajās vēstulēs, kas ir pievienotas prasības pieteikuma A.7. un A.9. pielikumā, kā arī strīdīgo secinājumu ziņojumā, kas pievienots replikas C.2. pielikumā, kur ar dzeltenu ir atzīmēta informācija, kuras izpaušana “varētu apdraudēt” tās intereses.
- 113 Šajā ziņā attiecībā uz A.7. pielikumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas statūtu 21. pantu un Reglamenta 76. panta d) punktu tiesiskajiem apstākļiem un faktiem, uz kuriem ir balstīta prasība, ir skaidri vismaz kopsavilkuma veidā jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta. Lai arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma pamattekstu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam pievienotajiem materiāliem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt to galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš atgādinātajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft/Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts).
- 114 Vispārējai tiesai turklāt nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt argumentus, kam būtu nozīme prasības pamatošanā, ja šajā atsaucē nav precīzi noteikts, kuri no pielikumos esošajiem elementiem pamato prasītājas apgalvojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft/Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. un 99. punkts).

- 115 Prasītāja nekādi nav izskaidrojusi, kā A.7. pielikums, kurā ir tās 2015. gada 19. augusta apsvērumi, ko tā pēc savas ierosmes iesniegusi par 2015. gada jūlija papildinājumu, varētu pierādīt apdraudējumu tās komerciālajām interesēm, nedz arī norādījusi šī pielikuma daļas, kas ļautu konstatēt šādu apdraudējumu, lai arī *a priori* nešķiet, ka šis 29 lappušu garais dokuments varētu būt tam pierādījums. Vispārējā tiesa neņems vērā vienkāršu atsauci uz A.7. pielikumu, lai izvērtētu, vai prasītājas komerciālās intereses tiek apdraudētas.
- 116 Attiecībā uz A.9. un C.2. pielikumiem, kas ir jāizvērtē kopā, jo A.9. pielikumam pievienotajā vēstulē (prasītājas atbilde uz EFSA aicinājumu identificēt iespējamu konfidenciālo informāciju) ir atsauce uz C.2. pielikumā esošu dokumentu (ar dzeltenu pasvītrots strīdīgo secinājumu teksts), ir jākonstatē, ka tajos esošā informācija neļauj identificēt konkrētus pierādījumus iespējamam prasītājas komerciālo interešu apdraudējumam Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 2. punkta izpratnē. Proti, apgalvojot, ka ar dzeltenu pasvītrotās minēto secinājumu daļas rada nelabojamu aizskārums tās preču reputācijai un tādad tās komerciālajām interesēm, prasītāja tikai apstrīd šo secinājumu pamatotību un noteiktu procesuālo garantiju ievērošanu to pieņemšanā. Tomēr šā sprieduma 90. punktā tika secināts, ka attiecīgie secinājumi ir jāuzskata par sagatavojošu aktu, kas nevar tikt pārbaudīts Vispārējā tiesā.
- 117 Vēlreiz – tiesas sēdē – aicināta precizēt lietas materiālu daļu, kas ir paredzēta, lai izskaidrotu un pierādītu saikni starp informācijas kvalitāti un iespējamu apdraudējumu tās komerciālajām interesēm, prasītāja norādīja, ka vielas kvalificēšanai par genotoksisku var būt tādas sekas, ka, pirmkārt, lauksaimnieki vairs nevēlēsies izmantot šādu vielu, otrkārt, citas iestādes pasaulē varētu pamatoties uz šādu kvalifikāciju, lai atteiktu atļauju, treškārt, nevalstiskās organizācijas varētu izmantot publiskoto informāciju, publicējot savus rakstus un šādi izplatot, iespējams, neprecīzu informāciju, un, ceturtkārt, galīgajā lēmumā vielas atļauja varētu tikt ierobežota, kas faktiski esot noticis diflubenzurona gadījumā.
- 118 Neviens no šā sprieduma 117. punktā izklāstītajiem apgalvojumiem nav atbilstošs, lai apstrīdētu šā sprieduma 109. punktā minēto apsvērumu, saskaņā ar kuru “informācijas neprecizitāte pati par sevi nav atbilstošs kritērijs, lai noteiktu, vai šīs informācijas publiskošana var apdraudēt komerciālās intereses”.
- 119 Turklāt prasītāja apgalvo, ka diflubenzurona genotoksiskums sabiedrībai atklāj noteiktas šīs vielas īpašības un ka tā publiskošana tādad ir uzskatāma par līdzvērtīgu datu par darbīgās vielas sastāvu vai piemaisījumu specifiskācijas atklāšanai, kas ir ietverti Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 2. punktā iekļautajā sarakstā.
- 120 Patiešām, darbīgās vielas piemaisījumu specifiskācija ir minēta kā viens no Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 2. punktā esošajā neizsmeļošajā sarakstā iekļautajiem piemēriem, kas principā ir uzskatāmi par komerciālo interešu aizsardzības aizskārums. Precīzāk, darbīgās vielas piemaisījumu specifiskācija ir minēta 2. punkta b) apakšpunktā. Tomēr šajā tiesību normā ir iekļauts izņēmums, atbilstoši kuram no šīs aizsardzības ir izslēgti piemaisījumi, kas tiek uzskatīti par nozīmīgiem, tostarp toksikoloģiski.
- 121 Turklāt Regulas Nr. 1107/2009 63. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir piemērojams šajā lietā. Proti, no pilnvarojuma, ko Komisija diflubenzurona pārskatīšanas procedūrā sniedza EFSA, izriet, ka Komisija lūdza EFSA sarīkot koleģiālu novērtējumu datiem, ko iepriekš bija iesniegusi prasītāja, kā arī izvērtēt šos datus ziņotājai dalībvalstij attiecībā uz iespējamu pakļaušanu metabolītam kā atliekām un uz iespējamā toksiskuma nozīmīguma pārbaudi.
- 122 2015. gada 8. oktobra vēstulē, kura ir jālasa kopā ar apstrīdēto lēmumu, kas pieņemts, atbildot uz prasītājas 2015. gada 12. oktobra vēstuli, kurā ir apstrīdēta 8. oktobra vēstule, EFSA norādīja, ka Pastāvīgā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja bija secinājusi, ka iespējama pakļaušana PCA atlieku formā *a priori* ir uzskatāma par uztraucošu, jo nav iespējams noteikt sliekšni genotoksiskam

kancerogēnam. Kā norādīja *EFSA* – prasītājam to neapstrīdot – genotoksiskums var izraisīt ne tikai vēzi, bet arī radīt kaitējumu germinālo šūnu genomam un šādi radīt anomālijas un toksiskumu attīstībai.

- 123 Šādos apstākļos nevar noliegt, ka attiecīgie piemaisījumi toksikoloģiski ir nozīmīgi.
- 124 Prasītāja arī norāda, ka Regulas Nr. 1107/2009 63. pants ir paredzēts, lai panāktu līdzsvaru starp riska pienācīga novērtējuma garantiju, ko daļēji nodrošina vielas pārbaudes procedūras pārskatāmība, no vienas puses, un dienesta noslēpuma aizsardzību, no otras puses. Šajā ziņā tā atsaucas uz judikatūru, saskaņā ar kuru, ja publicēšanas rezultātā var tikt izpausts dienesta noslēpums, tā ir jānodrošina tikai tad, ja bez publicēšanas pastāvētu tūlītējs cilvēku veselības vai vides aizskārums risks.
- 125 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka, lai informācija tās rakstura dēļ būtu uzskatāma par dienesta noslēpumu, tai vispirms jau ir jābūt zināmai tikai šauram personu lokam. Vēl tai ir jābūt informācijai, ar kuras izpaušanu var nodarīt būtisku kaitējumu personai, kas to ir sniegusi, vai trešajai personai. Visbeidzot interesēm, kurām var tikt kaitēts, publiskojot informāciju, objektīvi ir jābūt aizsardzības vērtām. Tādējādi, lai novērtētu informācijas konfidencialo raksturu, ir jāizsver tiesiskās intereses, kuras liedz to publiskot, un vispārējās intereses par to, lai Savienības iestāžu darbība pēc iespējas notiktu atbilstoši atklātības principam (spriedums, 2006. gada 30. maijs, *Bank Austria Creditanstalt/Komisija*, T-198/03, EU:T:2006:136, 71. punkts).
- 126 Kā ir norādījusi *EFSA* un Komisija, ir jāņem vērā tas, ka apstiprinājuma datu, ko prasītāja iesniegusi 2011. gada jūnijā (skat. šā sprieduma 28.–30. punktu), izvērtēšanas laikā secinājums par metabolīta *PCA* genotoksisko potenciālu tika formulēts jau 2012. gada augustā un atklāts sabiedrībai 2012. gada septembrī. Proti, savos secinājumos, kas apstiprināti 2012. gada 22. augustā un publicēti 2012. gada 7. septembrī, *EFSA* secināja, ka, “pamatojoties uz [prasītājas] paziņotajiem genotoksiskuma pētījumiem, pierādījuma spēks liecin[āja] par to, ka *PCA* ir genotoksiska viela *in vivo*” un ka “iespējama patērētāju, iedzīvotāju vai garāmgājēju un darba ņēmēju pakļaušana metabolītam – kā atliekām – *a priori* ir uzskatāma par bažas izraisošu, jo nav iespējams noteikt sliksni genotoksiskam kancerogēnam”.
- 127 No tā izriet, ka apgalvojums, saskaņā ar kuru *PCA* ir genotoksiska viela *in vivo*, atklātībā ir nonācis jau kopš 2012. gada septembra. Tādējādi šī informācija bija zināma jau ārpus šaura personu loka.
- 128 Tā rezultātā, tā kā pirmais no trim kumulatīvajiem nosacījumiem, kas aprakstīti šā sprieduma 125. punktā, nav izpildīts, iebildums par dienesta noslēpuma pārkāpumu ir jānoraida.
- 129 Šo secinājumu neliek apstrīdēt prasītājas arguments, saskaņā ar kuru pastāv atšķirība starp *EFSA* 2012. gada 22. augusta secinājumiem un strīdīgajiem secinājumiem saistībā ar minēto bažu galīgo raksturu. Proti, pat pieņemot, ka pastāv šādas atšķirības, tās neietekmētu konstatējumu, ka informācijas par *PCA* kā *in vivo* genotoksisku vielu publiskošana ir notikusi 2012. gada septembrī.
- 130 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka prasītāja nav iesniegusi “pārbaudāmu pierādījumu” tam, ka strīdīgo secinājumu publiskošana varētu apdraudēt tās komerciālās intereses.
- 131 Turklāt, lai pamatotu prasītājas lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu noraidījumu, *EFSA* atsaucās uz Regulas Nr. 178/2002 39. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru *EFSA* sniegto zinātnisko atzinumu secinājumi, kas attiecas uz paredzamu ietekmi uz veselību, nekādā ziņā nedrīkst būt konfidenciali. Šajā ziņā tā norādīja, ka strīdīgajos secinājumos tika noteikta *PCA* metabolīta lietošanas negatīvā ietekme uz veselību patērētājiem, darba ņēmējiem un iedzīvotājiem vai garāmgājējiem. No šīs argumentācijas pamatoti izriet, ka *EFSA* nevar ievērot konfidencialitāti attiecībā uz minēto secinājumu daļām, kas attiecas uz attiecīgās darbīgās vielas paredzamo ietekmi uz veselību. Tādējādi *EFSA* varēja pamatoti atsaukties uz minēto tiesību normu.

- 132 Katrā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka, atbildot uz tās lūgumiem par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz strīdīgajiem secinājumiem, *EFSA* būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izsverot attiecīgās intereses.
- 133 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka LESD 168. panta 1. punktā ir noteikts, ka, nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis. Šī sabiedrības veselības aizsardzība ir svarīgāka par ekonomiskajiem apsvērumiem, un tādēļ ar to ir attaisnojamas dažiem uzņēmējiem radītās negatīvas ekonomiskās sekas, pat ja tās ir būtiskas (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1996. gada 12. jūlijs, Apvienotā Karaliste/Komisija, C-180/96 R, EU:C:1996:308, 93. punkts, un spriedumu, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health/Padome*, T-13/99, EU:T:2002:209, 456. un 457. punkts).
- 134 No *EFSA* 2015. gada 8. oktobra vēstules, kas nosūtīta, atbildot uz lūgumiem par konfidencialitātes ievērošanu, ko prasītāja iesniegusi 2015. gada 4. un 11. septembrī, izriet, ka strīdīgajos secinājumos ir identificēta metabolīta *PCA* lietošanas negatīvā ietekme uz veselību patērētājiem, darba ņēmējiem un iedzīvotājiem vai garāmgājējiem. Šī nostāja tika apstiprināta apstrīdētajā lēmumā, kas ticis pieņemts, atbildot uz prasītājas 2015. gada 12. oktobra vēstuli, kurā apstrīdēta *EFSA* 8. oktobra vēstule. Proti, *EFSA* uzskatīja, ka Komisijas lēmums uzsākt darbīgās vielas diflubenzurona pārskatīšanu skaidri liecina par to, ka pastāv *EFSA* jau 2012. gada secinājumos paziņotais un Pastāvīgās Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas pārskatītajā 2013. gada 16. jūlija ziņojumā apstiprinātais apdraudējums. Šajā kontekstā, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 4. panta un 21. panta 1. punkta otrās daļas kopīgu lasījumu, *EFSA* atgādināja, ka bažu par apdraudējumu cilvēku un dzīvnieku veselības līmenim identificēšana ir pamatnosacījums darbīgās vielas apstiprinājuma pārskatīšanas uzsākšanai.
- 135 Šādos apstākļos *EFSA* nevar tikt pārņemts, ka tā publiskoja strīdīgos secinājumus sabiedrības veselības aizsardzības interesēs, šādi dodot priekšroku prasībām par šo interešu aizsardzību salīdzinājumā ar ekonomiskajām interesēm.
- 136 Komisijas 2015. gada 8. jūlija vēstule, ko prasītāja iesniedza tiesas sēdes laikā, šo secinājumu nevar mainīt. Proti, pat ja šī vēstule būtu atzīstama par pieņemamu, ir jākonstatē, ka tā attiecas tikai uz vienu darbīgās vielas diflubenzurona pārskatīšanas procedūras aspektu, proti, *EFSA* secinājumu par šo vielu iesniegšanai piešķirtā termiņa pagarināšanu līdz 2015. gada 28. augustam. Šī vēstule pati par sevi attiecas uz pārskatīšanas procedūru, kuras tiesiskums nav šīs tiesvedības priekšmets.
- 137 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka *EFSA* būtu pārkāpusi Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā iekļauto konfidencialitātes noteikumu. Tādējādi pirmā pamata otrā daļa, kas izvērtēta kopā ar otro līdz piekto pamatu, ir jānoraida, un ir jānoraida prasība kopumā.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

- 138 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā šajā gadījumā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt *EFSA* tiesāšanās izdevumus gan šajā tiesvedībā, gan saistībā ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu saskaņā ar tās prasījumiem.
- 139 Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati, piemērojot Reglamenta 138. panta 1. punktu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) ***Arysta LifeScience Netherlands BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (*EFSA*) tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un pagaidu noregulējuma tiesvedībā.**
- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 14. decembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Atbilstošās tiesību normas	2
A. Eiropas Savienības tiesiskais regulējums, kas reglamentē augu aizsardzības līdzekļu un to darbīgo vielu novērtēšanas un apstiprināšanas procedūru Savienībā	2
1. Direktīva 91/414/EEK	2
2. Regula (EK) Nr. 1490/2002	2
3. Regula Nr. 1107/2009	3
B. Savienības tiesiskais regulējums, kas attiecas uz darbīgo vielu diflubenzuronu	3
C. Savienības tiesiskais regulējums, kas attiecas uz EFSA secinājumu publicēšanu un to konfidencialitātes ievērošanu	4
1. Regula Nr. 178/2002	4
2. Regula Nr. 1107/2009	5
II. Tiesvedības priekšvēsture	6
III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	9
IV. Juridiskais pamatojums	11
A. Par interesi celt prasību	11
B. Par lietas būtību	12
1. Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz EFSA pilnvaru pārsniegšanu	13
2. Par pirmā pamata otro daļu, kas tiek izvērtēta kopā ar otro līdz piekto pamatu	14
a) Ievada apsvērumi	14
b) Par Regulas Nr. 1107/2009 63. panta piemērojamību	15
c) Par apgalvoto Regulas Nr. 1107/2009 63. pantā iekļautā konfidencialitātes noteikuma pārkāpumu	16
V. Par tiesāšanās izdevumiem	20